

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členiek senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a JUDr. Aleny Adamcovej v právnej veci navrhovateľky: **M. T., S., B., B.**, IČO: X., zastúpenej: Advokátska kancelária B. – Ď., S., D., B., proti odporkyňi: **Rade pre vysielanie a retransmisii**, so sídlom Dobrovičova 8, Bratislava, o opravnom prostriedku navrhovateľky proti rozhodnutiu odporkyne č. RP/21/2010 zo dňa 11. mája 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/21/2010 zo dňa 11. mája 2010 **zrušuje** a vec jej **vracia** na ďalšie konanie.

Odporkyňa je **povinná** zaplatiť navrhovateľke náhradu trov konania v sume **520,96 €** na účet jej právneho zástupcu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Navrhovateľka sa opravným prostriedkom podaným v zákonnej lehote v súlade s ustanovením § 64 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z. z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon

č. 308/2000 Z. z.) domáha preskúmania zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. RP/21/2010 zo dňa 11. mája 2010.

Uvedeným rozhodnutím odporkyňa rozhodla, že navrhovateľka porušila povinnosť ustanovenú v § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z. tým, že dňa 26.12.2009 o cca 20:10 hod. a dňa 27.12.2009 o cca 17:10 hod. odvysielala program P., P., P. – N. M., ktorý označila ako nevhodný pre vekovú skupinu do 15 rokov, čím došlo k nesprávnemu uplatneniu Jednotného systému označovania, za čo jej uložila podľa ustanovenia § 64 ods. 1 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z.z. sankciu - pokutu, určenú podľa ustanovenia § 67 ods. 3 písm. c/ zákona č. 308/2000 Z.z. vo výške 3400 € so splatnosťou do 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia.

V odôvodnení rozhodnutia odporkyňa po podrobnom popise predmetného programu uviedla, že predmetné správne konanie bolo začaté z dôvodu možného nesprávneho uplatnenia Jednotného systému označovania a tým porušenia povinnosti ustanovenej v § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z. Ďalej citovala ustanovenie § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z. z. a § 1 ods. 1 a 5 vyhlášky č. 589/2007 Z. z. v znení účinnom do 31. decembra 2009 aj od 1. januára 2010 s tým, že v prípade hodnotiacich kritérií klasifikovania programov ako nevhodných a neprístupných pre maloletých do 18 rokov nedošlo k žiadnej, ani len formálnej zmene.

V zmysle § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z. z. navrhovateľka je povinná na základe klasifikácie programov podľa vekovej vhodnosti na ochranu maloletých zaviesť a uplatňovať jednotný systém označovania ustanovený podľa osobitného predpisu, ktorým je vyhláška Ministerstva kultúry SR č. 589/2007 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o jednotnom systéme označovania audiovizuálnych diel, zvukových záznamov umeleckých výkonov, multimediamiálnych diel, programov alebo iných zložiek programovej služby a spôsobe jeho uplatňovania (ďalej len „JSO“). Podľa § 1 ods. 1 písm. b/ JSO sa uvedené zložky televíznej programovej služby klasifikujú ako nevhodné a neprístupné pre vekovú skupinu maloletých do 18 rokov, ak obsahujú slovnú agresivitu, vulgárny jazyk, obscénne vyjadrovanie alebo obscénne gestá. Pojem obscénne vyjadrovanie nie je pojmom s legálnou alebo inou ustálenou, všeobecne akceptovanou definíciou a jeho výklad je v kompetencii správneho orgánu. Tento pojem ale nemožno explicitne definovať pre otvorený okruh situácií, ale jednotlivé vyjadrenia

treba vnímať v kontexte ich použitia. Ďalej popísala konkrétne vyjadrenia, ktoré v kontexte s konkrétnymi scénami nemožno vnímať ako bežné alebo neutrálne. Obranu navrhovateľky, že v celom programe nebola scéna sexuálneho aktu alebo erotických scén zameraných na prezentáciu erotiky vyhodnotila odporkyňa ako irelevantnú vo vzťahu k predmetu správneho konania, v ktorom posudzovala možné nesprávne uplatnenie JSO z dôvodu obscénneho vyjadrovania. Rada považuje vyjadrenia použité v kontexte scén, ktoré popisujú prichytenie mužského predstaviteľa pri masturbácii jeho starou mamou a následné vyvrcholenie na jej tvár, súťaž o najtvrdší penis alebo odrážanie ping pongových loptičiek penisom, sexuálny akt s náznakom sado-maso praktík a pod. za obscénne vyjadrovanie, ktoré v žiadnom prípade nie je súčasťou bežného civilného života maloletých do 18 rokov a dospela k jednoznačnému záveru, že kontext obscénnych vyjadrení bol nevhodný pre maloletých do 18 rokov a intenzita tohto vyjadrovania bola vysoká. Predmetný program preto mal byť v zmysle § 1 ods. 1 a § 1 ods. 5 vyhlášky č. 589/2007 Z.z. klasifikovaný ako nevhodný a neprístupný pre maloletých do 18 rokov a navrhovateľka nesprávne uplatnila jednotný systém označovania, čím došlo k porušeniu § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z. z.

Pri uložení sankcie Rada prihliadla na skutočnosť, že účastník konania bol v čase odvysielania predmetného programu sankcionovaný za porušenie ustanovenia § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z. právoplatnými rozhodnutiami č. RP/51/2007, ktorým mu bola uložená sankcia – pokuta vo výške 100 000 Sk, č. RP/62/2007, ktorým mu bola uložená sankcia – pokuta vo výške 100 000 Sk, č. RP/14/2008, ktorým mu bola uložená sankcia – pokuta vo výške 50 000 Sk a RP/13/2008, ktorým mu bola uložená sankcia – pokuta vo výške 50 000 Sk. Rada za toto porušenie zákona uložila navrhovateľke ako sankciu pokutu, pričom pri určovaní jej výšky vzala do úvahy najmä závažnosť správneho deliktu (nesprávnym uplatnením JSO došlo k zmareniu jeho účelu, ktorým je informovať rodičov o vhodnosti jednotlivých programov pre rôzne vekové skupiny maloletých), rozsah a dosah vysielania (navrhovateľka je multiregionálnym vysielateľom) a mieru zavinenia (účastník už bol za porušenia predmetného ustanovenia zákona právoplatne sankcionovaný). Prihliadla na skutočnosť, že predchádzajúce sankcie nespĺnili preventívny, resp. výchovný účel a z tohto dôvodu považuje výšku sankcie za plne odôvodnenú.

II.

Vo včias podanom opravnom prostriedku podľa § 2501 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), doručenom najvyššiemu súdu dňa 01. júla 2010 (rozhodnutie bolo navrhovateľke doručené dňa 14.06.2010) proti hore uvedenému rozhodnutiu navrhovateľka predovšetkým namietala, že vydaním napadnutého rozhodnutia došlo k porušeniu práv odvolateľa garantovaných Ústavou SR, najmä garancie právneho štátu a tiež práva na súdnu a inú právnu ochranu. Postupom správneho orgánu bola odvolateľovi odňatá možnosť konať pred správnym orgánom, správny orgán postupoval v konaní v rozpore so zákonom a rozhodnutie správneho orgánu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov.

Ku skutkovému stavu opísanému v odôvodnení rozhodnutia uviedla, že Rada nedefinovala, v čom spočíva obscenita odvysielaného obsahu, a ani nedefinovala obscenitu ako takú, hoci pri svojom rozhodovaní ju musela definovať v rámci svojej správnej úvahy. Najmä však neidentifikovala skutok vo výroku rozhodnutia, takže pre vysielateľa nie je absolútne zřejmé konanie, ktoré bolo porušením zákona. Ďalej namietala, že rozhodnutie bolo vydané v rozpore s princípmi právneho štátu a v rozpore so zákazom retroaktivity. Rada začala správne konanie po nadobudnutí účinnosti novely vyhlášky Ministerstva kultúry Slovenskej republiky z 3. decembra 2007, ale prejednávaný skutok sa stal za účinnosti predchádzajúcej právnej úpravy, pričom opomenutím zákonodarcu novela nemá prechodné ustanovenia. Rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo z použitia vykonávacieho predpisu, ktorý nebol v čase spáchania skutku v platnosti. V prílohe pripojila rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 3SŽ/6/2010-27, kde dôvody napadnutia rozhodnutia zo strany vysielateľa boli v časti argumentácie o nesprávnom použití právneho predpisu v podstate zhodné. Navyše rovnakým nedostatkom trpí aj výrok rozhodnutia v časti o udelení sankcie, kde Rada nedodrжала ani zákonný predpoklad pre odôvodnenie určenia výšky sankcie podľa ustanovení zákona o vysielaní a nedostatočne vyhodnotila relevantné skutkové okolnosti. Správna úvaha, ktorou sa správny orgán riadi pri určovaní výšky pokuty, nemôže byť svojvôľou a vždy musí mať zákonné ohraničenie. Aj konštatovanie, že účastník vysielania je multiregionálnym vysielateľom považuje bez ďalšieho za neurčité a nezrozumiteľné, čo spôsobuje nepreskúmateľnosť a nezákonnosť rozhodnutia.

Z uvedených dôvodov navrhovateľka má za to, že napadnutým rozhodnutím došlo k porušeniu základných zásad právneho štátu, najmä zásady právnej istoty, vychádza

z nesprávneho právneho posúdenia veci, je nezrozumiteľné, neurčité, nemá dostatok dôvodov a preto je nepreskúmateľné a nezákonné. Konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, trpí takými vadami, ktoré mali vplyv na zákonnosť rozhodnutia. Navrhla preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne zrušil, vec jej vrátil na ďalšie konanie a navrhovateľke priznal náhradu trov odvolacieho konania.

III.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k opravnému prostriedku navrhovateľky poukázala na skutočnosť, že v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedla, ktoré vyjadrenia a gestá v predmetnom programe považovala za obscénne a podrobne a logicky zdôvodnila, na základe akých skutočností k týmto záverom dospela. Ani námietky k výrokovej časti rozhodnutia nepovažuje za dôvodné, pretože tá je formulovaná presne, úplne a dostatočne určito spôsobom, ktorý vylučuje zameniteľnosť skutku s iným. Je v nej vymedzený čas spáchania správneho deliktu, spôsob jeho spáchania, aj samotný správny delikt – nesprávne uplatnenie jednotného systému označovania. Jednotný systém označovania obsahuje viaceré povinnosti, ktoré je vysielateľ povinný splniť pri vysielaní jednotlivých zložiek programovej služby z hľadiska informovania rodičov o vekovej vhodnosti týchto zložiek programovej služby. Jednou z nich je aj povinnosť klasifikovať a označiť programy príslušným piktogramom podľa ich vekovej vhodnosti, kde jednou z možných kategórií z hľadiska vekovej vhodnosti programov je kategória – nevhodné pre maloletých do 15 rokov. Navrhovateľka označením predmetného programu ako nevhodného pre maloletých do 15 rokov nesprávne uplatnila JSO, nakoľko tento obsahoval hodnotiace kritériá odôvodňujúce v zmysle podmienok uvedených v Jednotnom systéme označovania označenie kategóriou inej vekovej vhodnosti. K namietanej retroaktivite uviedla, že predmetná novela iba rozšírila niektoré povinnosti ustanovené Jednotným systémom označovania aj na poskytovateľov audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie, ale po vecnej stránke sa žiadne z jeho ustanovení nezmenilo. Označenie programu v zmysle Jednotného systému označovania, ktorý navrhovateľka odvysielala pred novelou vyhlášky č. 589/2007 Z. z. účinnou od 01.01.2010, bolo posudzované podľa totožných kritérií aj pri rozhodovaní správneho orgánu. Správny delikt, ktorý navrhovateľka spáchala, bol rovnakým správnym deliktom tak za účinnosti novej ako aj starej právnej úpravy, pričom kritériá, na základe ktorých správny orgán k tomuto záveru dospel, zostali nezmenené. Z tohto dôvodu má odporkyňa za to, že princíp právnej

istoty nebol v danom prípade porušený. Pri výške pokuty sa odporkyňa riadila kritériami, ktoré uviedla v rozhodnutí a ich záverečné uvedenie je len zhrnutím relevantných argumentov. Z odôvodnenia výšky pokuty jednoznačne vyplýva, že nesprávnym uplatnením Jednotného systému označovania došlo k zmareniu jeho účelu, ktorým je informovať rodičov o vhodnosti jednotlivých programov pre rôzne vekové skupiny maloletých. Rada prihliadla aj na skutočnosť, že navrhovateľka už bola opakovane sankcionovaná za porušenie predmetnej povinnosti a predchádzajúce sankcie nespĺnili preventívny resp. výchovný účel.

V zmysle uvedeného odporkyňa má za to, že ako príslušný správny orgán v dostatočnej miere zistila skutkový stav veci, na ktorý správne aplikovala relevantné ustanovenia zákona, jej rozhodnutie má všetky náležitosti ustanovené v § 47 zákona č. 71/1967 Zb., nevykazuje formálne ani logické nedostatky, je riadne odôvodnené, napadnuté rozhodnutie a postup, ktorý predchádzal jeho vydaniu sú v súlade so zákonom, preto navrhuje, aby najvyšší súd jej napadnuté rozhodnutie potvrdil.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný (§ 246 ods. 2 písm. a/ OSP v spojení s § 64 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z.z.) preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a to v rozsahu námietok navrhovateľky obsiahnutých v podanom opravnom prostriedku a po prejednaní veci na ústnom pojednávaní (§ 250q ods. 1 OSP) dospel k záveru, že podaný opravný prostriedok je dôvodný.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 OSP).

V prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov, postupuje súd podľa tretej hlavy piatej časti OSP (§ 250l ods. 1 OSP).

Podľa § 250l ods. 2 OSP, pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Z obsahu administratívneho spisu, ktorý bol predložený súdu vyplýva, že v tejto veci bolo začaté správne konanie oznámením o začatí správneho konania č. 74-PLO/O-1211/2010 zo dňa 23.02.2010, ktoré bolo doručené advokátovi navrhovateľky dňa 10.03.2010, z dôvodu možného porušenia povinnosti vysielateľa televíznej programovej služby uvedenej v § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z. tým, že navrhovateľka dňa 26.12.2009 o cca 20:10 hod. a dňa 27.12.2009 o cca 17:10 hod. odvysielala program P., P., P. – N. M., pri ktorom nesprávne uplatnila Jednotný systém označovania.

V spise sa nachádza prepis/popis uvedeného programu, obsah ktorého nebol medzi účastníkmi sporný. Úlohou najvyššieho súdu v posudzovanej veci bolo postupom podľa ustanovení tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku preskúmať zákonnosť postupu a horeoznačeného rozhodnutia odporkyne, ktorým rozhodla, že navrhovateľka porušila povinnosť ustanovenú v § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z. z. tým, že v odvysielanom programe nesprávne uplatnila Jednotný systém označovania programov, za čo jej uložila pokutu podľa ustanovenia § 64 ods. 1 písm. d/ v spojení s § 67 ods. 3 písm. c/ zákona č. 308/2000 Z. z. vo výške 3400 eur. Sporným zostalo najmä posúdenie zákonnosti vydaného rozhodnutia, ktoré vychádzalo z použitia vykonávacieho predpisu – vyhlášky Ministerstva kultúry Slovenskej republiky č. 589/2007 Z.z. v znení účinnom od 01.01.2010.

Vyhláška Ministerstva kultúry Slovenskej republiky č. 589/2007 Z. z., ktorá bola vydaná podľa § 12 zákona č. 343/2007 Z. z., upravuje podrobnosti o jednotnom systéme označovania a spôsobe jeho uplatňovania. S účinnosťou od 1. januára 2010 bola zmenená a doplnená vyhláškou Ministerstva kultúry Slovenskej republiky č. 541/2009 Z.z., ktorá nemá prechodné ustanovenia.

Podľa § 1 ods. 1 písm. b/ vyhlášky č. 589/2007 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2009, audiovizuálne diela, multimediamiálne diela a programy alebo iné zložky televíznej programovej služby sa klasifikujú ako nevhodné a neprístupné pre vekovú skupinu maloletých do 18 rokov, ak obsahujú slovnú agresivitu, vulgárny jazyk, obscénne vyjadrovanie alebo obscénne gestá.

Podľa § 1 ods. 1 písm. b/ vyhlášky č. 589/2007 Z.z. v znení účinnom od 01.01.2010, audiovizuálne diela, multimediamiálne diela, programy poskytované prostredníctvom audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie a programy alebo iné zložky televíznej

programovej služby sa klasifikujú ako nevhodné a neprístupné pre vekovú skupinu maloletých do 18 rokov, ak obsahujú slovnú agresivitu, vulgárny jazyk, obscénne vyjadrovanie alebo obscénne gestá.

Z porovnania oboch znení je zrejmé, že novelizované znenie sa nijako nedotklo povinnosti, ktorá z tohto predpisu vyplýva pre navrhovateľa. Senát najvyššieho súdu už v obdobnej veci vyslovil právny názor, že za tejto situácie uplatnenie právneho predpisu v znení účinnom v čase vydania rozhodnutia nemá vplyv na jeho zákonnosť.

Na pojednávaní dňa 25.11.2010 však navrhovateľka s odkazom na ust. § 250j ods. 3 OSP doplnila svoje podanie o námietku, že vo výroku predmetného rozhodnutia je odkaz na ust. § 67 ods. 10 zákona č. 308/2000 Z.z., ktorý už v čase vydania rozhodnutia nebol účinný. Že v tomto prípade nešlo o chybu v písaní potvrdzuje skutočnosť, že toto ustanovenie platilo do 15.12.2009.

Posledný výrok rozhodnutia vydaného odporkyňou znie: „V zmysle § 67 ods. 10 zákona č. 308/2000 Z. z. je pokuta splatná do 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia ...“

Podľa § 67 ods. 10 zákona č. 308/2000 Z.z. v znení účinnom v čase vydania rozhodnutia, rada uloží pokutu vysielateľovi prostredníctvom internetu od 30 eur do 1200 eur, ak

- a) nezabezpečil označenie programovej služby, ktorú vysiela [§ 16 ods. 3 písm. g)],
- b) nespĺnil povinnosť podľa § 16 ods. 1 alebo § 63a ods. 1 a 2,
- c) porušil podmienky na vysielenie krátkeho spravodajstva (§ 30),
- d) nevedie štatistiku o odvysielanom programe [§ 16 ods. 3 písm. m)],
- e) neposkytol rade údaje o odvysielaní európskych diel a nezávislej produkcie (§ 27),
- f) nespĺnil povinnosti o vysielení európskych diel alebo nezávislej produkcie (§ 23 a 25),
- g) porušil osobitné povinnosti vysielateľa pri označení multimodálneho prístupu k programovej službe (§ 18b),
- h) nespĺnil povinnosť podľa § 76dc ods. 3.

Podľa § 67 ods. 10 zákona č. 308/2000 Z.z. v znení účinnom do 14. decembra 2009, pokuta uložená podľa odsekov 1 až 9 je splatná do 30 dní odo dňa, keď rozhodnutie, ktorým bola pokuta uložená, nadobudlo právoplatnosť.

Vydanie rozhodnutia na základe neúčinného predpisu zakladá zákonný dôvod na jeho zrušenie (§ 250j ods. 3 v spojení s § 250l ods. 2 OSP). Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnuté rozhodnutie odporkyne zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250l ods. 2 OSP v spojení s § 250k ods. 1 OSP tak, že úspešnej navrhovateľke priznal právo na ich náhradu v celkovej sume 520,96 €, ktorá pozostáva zo súdneho poplatku za podaný opravný prostriedok vo výške 66 € a z trov právneho zastúpenia za 3 úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie na súd a účasť na pojednávaní) po 120,23 € a 3x režijný paušál po 7,21 € + 19% DPH podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. novembra 2010

JUDr. Zuzana Ďurišová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská